

העיילה: בעיילה!

„אבל אהבתי את יהודית. למרות מה שגיליתי, הייתי מוכן להתחיל איתה חיים חדשים. אחרי הכל, היו לנו שלושה ילדים. אבל היא קיבלה איזה שיגעון. לא רצתה לחזור. אז מה יכולתי לעשות? היא חיה איתי כל השנים חיים מאושרים — עד שהלכה לבגוד בי עם חברי הטוב.

„למען הילדים, הייתי מוכן לעזור לה לצאת מהבוקר. אבל היא ענתה לי שאינה רוצה את עזרתי. היא ענתה לי שהם מאוהבים. כשהיא עזבה את הבית ונעלמה, בהתחלה לא ידעתי ממנה. פניתי למשטרה, והם הכריזו עליה שלושה חדשים כעל נעדרת, עד שפורסמה תמונתה בעיתון ומישהו הודיע למשטרה כי היא נמצאת בקריתים בחיפה.

יהודית כבר פתחה את המעטפה הגדולה — וקריאת הפתעה מאושרת נפלטת מפיה. בראש המיטמך, ששלפה מהמעטפה, היתה הכותרת השמנה: תעודת גירושין.

סוף סוף. נסתיים מסלול היסורים הממור שך. נסתיימו התלאות והסבל. יהודית הררי גישה כאדם שיצא לחופש, לאחר שנות עבדות ארוכות. סוף סוף, תוכל להינשא לגבר שאהבה.

עיניה ריצדו במהירות על פני התעודה הגואלת — ולפתע חשכו. היא השמיעה גניחת כאב, ושקעה חסרת-אונים לתוך הריכסא. היא חזרה וקראה, כשהיא אינה מאמינה למראה עיניה: „...באם תרצה האשה להינשא ליהושע ברמלי מראשון לציון, טעון הדבר בירור בבית-הדין.“



יהודית בכר התגרשה מבעלה

כדי לשאת את אהוב לבה

„גם מאהבה עזב את אשתו, שהיתה אז בהריון, והם השכירו חדר בקריתים והתיחילו לחיות כבעל ואשה. היא הציגה אותו בהור בעלה.

„זו עדות ששמעתי משכנים שם. גם אני הייתי בדירתם, יחד עם אחותי ואחי.

יהודית בכר הרגישה כי עולמה מתמוטט עליה. יהושע ברמלי היה האיש אותו אהבה, הגבר למענו יצאה למסלול היסורים של עזיבת בעלה ושלושה מילדיה. הגבר איתו רצתה לחיות את שארית ימיה, והנה, דווקא איתו אסרו עליה הרבנים להתחתן.

האשה השנייה דומה לראשונה

דומה לי שאפילו הרוסים עוד לא המציאו עינוי כזה. התייפחה השבוע יהודית בת ה-33 בועם אין אונים. „צריך בשביל זה מוח של סאדיסט — לאסור על בן-אדם לחיות — דווקא עם האדם שהוא אוהב. וזה — אחרי שהם הבטיחו לי במפורש שלא תהיה שום הגבלה בגט! הם רימו אותי, הרבנים האלה. איך אפשרי דבר כזה במדינת ישראל? מה אנחנו, עבדים כושים, שאיזה אדון יקבע לנו את היינו?“

בשביל יהודית, היה האיסור להינשא ליהושע ברמלי — קץ עולמה. היה זה גם שיאו הטראגי של רומן אהבה, שהחל כידודות בין שני חברים, ונגמר בגירושיו שניהם, לאחר שאשתו של אחד מהם התיאהבה בחברו הטוב של בעלה.

סיפור השבוע יצחק בכר, בעלה לשעבר של יהודית — גבר חסון, בשנות הארבעים שלו, העובד כמוזגן בבית-אריזה ברחובות: „יהושע ברמלי היה החבר הכי טוב שלי. אני והוא היינו אוכלים מאותה צלחת. תמיד היינו מבלים יחד, מטיילים יחד.

עם הנשים שלנו. ואז נודע לי שהוא ואשתי מנהלים רומן.



הפרקליט עורר-הדין רחמים כהן, סניגורה של יהודית בכר, במשפטה בבית-הדין חרבני.

